

II – ОПИС ПОСЛОВА РАДНОГ МЈЕСТА

III – УКУПНА ОЦЈЕНА РЕЗУЛТАТА РАДА ОД СТРАНЕ РУКОВОДИОЦА

Предмет оцјењивања	Укупно бодова
1. Квалитет рада	
2. Ефикасност у раду	
3. Однос према послу	
Укупно бодова	
Описна оцјена	

IV – Коментари непосредног руководиоца

V – Коментари намјештеника чији се рад оцјењује

Пуно име и презиме и потпис непосредног руководиоца:

Датум:

Потпис намјештеника чији се рад оцјењује:

Датум:

Пуно име и презиме и потпис лица надређеног непосредном руководиоцу:

Датум:

На основу члана 62. став 5. Закона о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), директор Агенције за државну управу доноси

**ПРОГРАМ
СТРУЧНОГ ОСПОСОБЉАВАЊА И НАЧИН ПОЛАГАЊА
ИСПИТА ПРИПРАВНИКА У ОРГАНИМА УПРАВЕ
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

Члан 1.

Овим програмом уређује се стручно оспособљавање приправника, начин стручног оспособљавања, обавезе приправника и органа управе за вријеме трајања приправничког стажа и начин полагања испита приправника.

Члан 2.

(1) Приправник је лице које након завршене средње школе, више школе или факултета први пут заснива радни однос у том степену школске спреме.

(2) Приправнички стаж за лица са завршеном средњом стручном спремом траје шест мјесеци, за лица са завршеном вишом стручном спремом девет мјесеци, а за лица са завршеном високом стручном спремом годину дана.

(3) Приправнички стаж рачуна се од дана заснивања радног односа у том степену школске спреме.

Члан 3.

(1) Приправници се у државну управу примају на основу јавног конкурса по правилима за пријем државног службеника у радни однос у органе управе.

(2) Јавни конкурс расписује и поступак спроводи орган управе у којем се врши пријем приправника.

Члан 4.

(1) За вријеме трајања приправничког стажа, приправнику се одређује ментор под чијим надзором се врши стручно оспособљавање.

(2) За ментора се може одредити државни службеник који ће, по оцјени руководиоца органа управе, а на основу његовог радног искуства, пружити потребну обуку приправнику и упознати га са извршавањем одређене групе послова.

Члан 5.

Програм стручног оспособљавања приправника садржи:

а) детаљно упознавање са унутрашњом организацијом и систематизацијом радних мјеста у органу управе у којем се обавља приправнички стаж,

б) упознавање са пословима који произлазе из примјене прописа којима се регулише канцеларијско пословање органа управе,

в) упознавање са начелима управног поступка и начина комуникације органа управе и грађана у поступку остваривања њихових права и обавеза и

г) права, обавезе и одговорности које произлазе из радног односа за приправнике.

Члан 6.

За вријеме трајања приправничког стажа приправник извршава обавезе у складу са овим програмом и води дневник, у складу са динамиком стручног оспособљавања.

Члан 7.

За вријеме обављања приправничког стажа приправник има права и обавезе као и остали запослени у складу са законом, колективним уговором и овим програмом.

Члан 8.

Руководилац органа управе у којем приправник заснива радни однос доноси појединачни програм стручног оспособљавања, на начин одређен чланом 5. овог програма, уважавајући специфичности и посебности појединих органа управе.

Члан 9.

У току трајања приправничког стажа Агенција за државну управу ће организовати обуку приправника свих органа управе по модулу: "Обука прије ступања на службу".

Члан 10.

(1) Наконведеног приправничког стажа и овјереног дневника приправника, приправник стиче услов за полагање приправничког испита.

(2) Приправник полаже приправнички испит пред комисијом, која оцјењује стручну оспособљеност приправника на основу дневника овјереног од ментора који му је одређен.

(3) Оцјену о приправничком испиту даје комисија, коју именује руководилац органа.

(4) Комисија из става 3. овог члана састоји се од три члана, који морају имати најмање исти степен школске спреме као приправник који полаже приправнички испит.

Члан 11.

Уколико посебним прописом није другачије одређено, одредбе овог програма примјењују се и на стручно оспособљавање волонтера у органима управе.

Члан 12.

Овај програм ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у Службеном гласнику Републике Српске.

Број: 23.01/020-84/09
12. маја 2009. године
Бања Лука

Директор,
Драгомир Кутлија, с.р.

Уставни суд Босне и Херцеговине

Уставни суд Босне и Херцеговине у Вијећу од пет судија у предмету број: **АП 2429/06**, рјешавајући апелацију **Земљорадничке задруге Ратар** у ликвидацији Брка, на основу члана VI/3.6) Устава Босне и Херцеговине, члана 59. став 2. алинеја 2. и члана 61. ст. 1. и 3. Правила Уставног суда Босне и Херцеговине (Службени гласник Босне и Херцеговине , бр. 60/05 и 64/08), у саставу:

- Сеада Палаврић, председница,
- Миодраг Симовић, потпредседник,
- Валерија Галић, потпредседница,
- Крстан Симић, судија и
- Мирсад Теман, судија,

на сједници одржаној 17. новембра 2008. године, донио је

ОДЛУКУ

О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Одбија се као неоснована апелација Земљорадничке задруге Ратар у ликвидацији Брка поднесена против Пресуде Апелационог суда Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине број: Гж-440/05, од 30. јуна 2006. године и Пресуде Основног суда Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине број: П-375/04-1 од 7. јула 2005. године.

Одлуку објавити у Службеном гласнику Босне и Херцеговине , Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине , Службеном гласнику Републике Српске и у Службеном гласнику Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине .

Образложење

I - Увод

1. Земљорадничка задруга Ратар у ликвидацији Брка (у даљем тексту: апеланткиња) из Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Дистрикт Брчко), коју заступа Осман Мулахалиловић, адвокат из Дистрикта Брчко, поднијела је 7. августа 2006. године Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) апелацију против Пресуде Апелационог суда Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Апелациони суд) број: Гж-440/05, од 30. јуна 2006. године и Пресуде Основног суда Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Основни суд) број: П-375/04-1 од 7. јула 2005. године.

II - Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 22. ст. 1. и 2. Правила Уставног суда, од Апелационог и Основног суда, те учесника у поступку Дистрикта Брчко (у даљем тексту: тужени) затражено је 24. јануара 2006. године да доставе одговоре на апелацију.

3. Одговор на апелацију Апелациони суд је доставио 11. фебруара 2008. године, Основни суд 4. фебруара 2008. године, а тужени није доставио одговор.

4. На основу члана 26. став 2. Правила Уставног суда, одговор на апелацију достављен је апеланткињи 4. новембра 2008. године.

III - Чињенично стање

5. Чињенице предмета које произилазе из апеланткињиних навода и докумената предочених Уставном суду могу да се сумирају на следећи начин:

6. Пресудом Основног суда број: П-375/04-1 од 7. јула 2005. године, која је потврђена Пресудом Апелационог суда број: Гж-440/05, од 30. јуна 2006. године, одбијен је тужбени захтјев којим је апеланткиња тражила да се, на основу Уговора о купопродаји од 10. августа 1960. године Ов.бр. 1510/60, утврди да је стекла право својине на непокретностима поближе означеним у изреци првостепене пресуде, да је то тужени дужан да призна и дозволи да се наведене непокретности отпишу из досадашњег зк. улошка исте катастарске општине и апеланткиња упише као њихова сопственица са дијелом 1/1, те да јој тужени накнади трошкове парничког поступка у износу од 8.570,00 КМ, у року од 15 дана након правоснажности пресуде под пријетњом принудног извршења.

7. У образложењу оспорених пресуда је, између осталог, наведено да је апеланткиња као тужитељка у поступку ликвидације поднијела првостепеном суду тужбу против туженог ради утврђивања права својине на предметним непокретностима. Судови су одбили апеланткињин тужбени захтјев, имајући у виду да је, на основу Уговора о купопродаји од 10. августа 1960. године Ов.бр. 1510/60, извршен пренос права својине на предметним непокретностима у корист општенародне имовине са органом управљања НОО Брчко и органом коришћења ЗЗ Брка . Наиме, из образложења пресуда јасно произилази да је у поступку утврђено да ни апеланткињин предник није никада на основу ваљаног правног посла стекао право својине на предметним непокретностима, нити је био уписан као сопственик у земљишним књигама, већ да су предметне непокретности у земљишној књизи биле укњижене као општенародна имовина. Стога, апеланткињино позивање на уговор о купопродаји судови су оцијенили као неосновано, сматрајући да тим уговором није био извршен пренос права својине предметних непокретности на апеланткињиног предника, већ на општенародну имовину. Самим тим, сходно мишљењу судова, према одредби члана 22. Закона о својини и другим стварним правима, наведени уговор не може ни да служи апеланткињи као правни основ за стицање права својине на предметним непокретностима. Наиме, сматрајући да је на апеланткињиног предника наведеним купопродајним уговором пренесено право коришћења, а не и право својине, те будући да су предметне непокретности у земљишној књизи укњижене као општенародна имовина, судови су, позивајући се на одредбу члана 205. став 3. Закона о својини и другим стварним правима Дистрикта Брчко БиХ (Службени гласник Дистрикта Брчко БиХ , број 11/01), утврдили да су предметне непокретности пренесене у својину Дистрикта Брчко БиХ. Апеланткињино позивање на члан 94. Општег закона о задругама судови су, такође, оцијенили неоснованим са образложењем да наведеном одредбом није прописано да непокретности које Задруга тренутно користи постају имовина Задруге. Такође је оцијено да је апеланткињино тумачење наведено одредбе екстензивно и у конкретном случају непримјенљиво, јер, сходно мишљењу судова, наведена одредба треба тумачити тако да се под имовином подразумевају само ствари које су биле својина задруга, а не и непокретне ствари, односно земљиште, на којима су задруге имале само право коришћења и посједа. Имајући у виду наведено, судови су утврдили да апеланткиња у току поступка није доказала да је стекла право својине на предметним непокретностима, према одредби члана 22. Закона о својини и другим стварним правима Дистрикта Брчко, те да је, стога, тужбени захтјев у цијелости неоснован.

IV - Апелација

а) Наводи из апелације

8. Апеланткиња сматра да је, сходно члану 1. став 4. Статута Дистрикта Брчко, Апелациони суд био дужан да директно примени члан 94. Општег закона о задругама и усвоји тужбени захтјев, јер тај члан Статута предвиђа да су Устав Босне и Херцеговине, као и важећи закони и одлуке институција Босне и Херцеговине директно примјениви на цијелој територији Дистрикта Брчко, те да закони и одлуке свих власти Дистрикта Брчко морају бити у складу са важећим законима и одлукама институција Босне и Херцеговине. Слиједећи то, према апеланткињиним мишљењу, у оспореним пресудама се произвољно тумачи да Дистрикт Брчко није дужан да примјењује члан 94. Општег закона о задругама који прописује да имовина коју задруга тренутно користи доношењем тог закона постаје имовина задруга. Апеланткиња је навела да је због такве произвољне примјене закона и повријеђено њено право на правично суђење из члана II/3.е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: Европска конвенција) и право на мирно уживање имовине из члана II/3.к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију.